CC

Comissió de Cultura
Parlament de Catalunya

Sessió 22. Dimecres, 11 de novembre de 2020. XII legislatura

DOSSIER

ORDRE DEL DIA

1. Proposta de resolució sobre la judicialització del patrimoni per part d'Aragó per a espoliar el Museu de Lleida. Tram. 250-01101/12. Grup Parlamentari Republicà. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 497, 21; esmenes: BOPC 571, 3).

2. Proposta de resolució sobre la defensa del Museu de Lleida i la unitat de la seva col·lecció. Tram. 250-01104/12. Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 501, 25).

3. Proposta de resolució sobre el litigi entre Aragó i Catalunya per les obres d'art. Tram. 250-01117/12. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 510, 62).

4. Proposta de resolució sobre la defensa de la unitat, la conservació i la gestió de la col·lecció d'art sacre del Museu de Lleida. Tram. 250-01137/12. Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació (text presentat: BOPC 510, 82).

5. Proposta de resolució sobre el Conservatori de Música Isaac Albéniz, de Girona. Tram. 250-01001/12. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 441, 14; esmenes: BOPC 489, 14).

6. Proposta de resolució sobre l'anul·lació de les retallades pressupostàries en l'àmbit cultural. Tram. 250-01033/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 472, 158; esmenes: BOPC 531, 3).

7. Proposta de resolució sobre l'ús de referències històriques correctes per la Generalitat. Tram. 250-01041/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 479, 13; esmenes: BOPC 531, 3).

8. Proposta de resolució sobre la preservació i la catalogació dels fons audiovisuals. Tram. 250-01059/12. Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 479, 33; esmenes: BOPC 531, 4).

9. Proposta de resolució sobre el patrimoni artístic modernista de Lloret de Mar. Tram. 250-01112/12. Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació (text presentat: BOPC 510, 57).

Punt 1 | Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades

Proposta de resolució sobre la judicialització del patrimoni per part d'Aragó per a espoliar el Museu de Lleida

250-01101/12

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 53817 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.12.2019

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu, Jenn Díaz Ruiz, diputada, Gemma Espigares Tribó, diputada, Marta Vilalta i Torres, diputada, Bernat Solé i Barril, portaveu adjunt, Francesc Viaplana Manresa, diputat, Montserrat Fornells i Solé, diputada del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent sobre la judicialització del patrimoni per part de l'Aragó per espoliar el Museu de Lleida, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura.

Exposició de motius

Als anys 90, el conflicte de les obres d'art entre Catalunya i l'Aragó agafa força. El Vaticà decideix fer coincidir els límits esclesiàstics amb els autonòmics i un centenar de parròquies de Lleida passen a dependre del bisbat de Barbastre-Montsó. S'aprofita aquesta reordenació per obligar, des de Roma, al retorn de les obres.

Durant aquests anys hem anat coneixent diferents causes, relacionades amb les obres de Sixena. La que afecta les pintures murals que són a Catalunya en dipòsit indefinit des del 1936, i que tenen un valor incalculable. I la que afecta els 97 objectes del monestir que van ser venuts mitjançant tres contractes de compravenda a la Generalitat i el MNAC entre 1983 i 1994, per un valor de 50 milions de pessetes (300.000€) i que es trobaven al MNAC i el Museu de Lleida des dels anys setanta.

En el cas dels 97 objectes, l'any 2012 el Tribunal Constitucional dictaminava que malgrat la Generalitat era competent per fer aquelles tres adquisicions, que s'havien tancat en territori català, deixava la porta oberta a la declaració d'il·legalitat de la sortida dels béns del monestir el 1970. I obria la porta a que el Govern de l'Aragó obrís un nou litigi sobre la propietat de les obres. Al 2015 la sentència d'un tribunal de primera instància d'Osca els dona la raó de forma provisional, i al 2016 l'Audiència la confirma. Pel que fa al judici per les pintures, un altre tribunal de primera instància sentencia el 2015 que les pintures han de retornar a Sixena.

Totes dues sentències van anar lligades a sengles ordres d'execució provisional per les respectives jutgesses dels casos. La de les pintures murals va acabar tirant-se enrere davant l'evidència tècnica del risc que suposava el trasllat de les pintures al monestir Sixena, però la dels objectes va tirar endavant. Així, l'11 de desembre de 2017, durant l'aplicació de l'article 155 de la Constitució a Catalunya, un operatiu comandat per la guàrdia civil va espoliar de matinada 44 obres d'art exposades al Museu de Lleida. L'autorització judicial

va arribar amb el conseller de Cultura cessat i va efectuar-se amb l'aquiescència del ministre de Cultura, Íñigo Méndez de Vigo. A diferència de les obres del MNAC, que van ser lliurades de forma voluntària pel conseller Santi Vila, en el cas de Lleida les obres van ser espoliades malgrat seguir a l'espera de la sentència ferma del Tribunal Suprem. Avui les obres estan exposades al monestir de Sixena.

Després del trasllat de les obres al monestir de Sixena, i de la seva exposició, diferents experts van qüestionar les condicions de conservació amb les que estaven exposades les obres. L'historiador de l'art i llavors conservador del Museu de -Lleida, Alberto Velasco, parlava en una entrevista a Catalunya Ràdio dels problemes d'humitat i salinitat del monestir i de la col·locació d'una columna de climatització davant d'una de les peces. O de l'incompliment dels estàndards internacionals en la barreja d'obres de naturalesa diferent i incompatible (tèxtils i metalls, per exemple), dins d'unes mateixes vitrines al monestir. Pel que fa a les pintures murals, experts internacionals com Gianluigi Colalucci, restaurador italià, conegut per ser el restaurador de les pintures de la Capella Sixtina del Vaticà, ha manifestat en diverses ocasions la irresponsabilitat de traslladar aquestes pintures al monestir de Sixena perquè els arguments tècnics ho fan inviable.

Ahir 11 de desembre de 2019, 2 anys després de l'espoli, es va fer pública la sentència que ordena al Museu de Lleida l'entrega de forma immediata de 111 obres d'art procedents de parròquies de la Franja al Bisbat de Barbastre-Montsó. La Generalitat de Catalunya i el Consorci del Museu de Lleida (que inclou l'Ajuntament de Lleida, la Diputació de Lleida, el bisbat i el Govern de la Generalitat) ja han anunciat que recorreran la sentència. I a diferència del que feia el llavors alcalde del PSC, Àngel Ros, la resposta s'ha fet de forma conjunta i unitària per part de tots els implicats.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Republicà presenta la següent:

Proposta de resolució

1. El Parlament de Catalunya manifesta:

a. El seu rebuig a l'espoli del 2017 contra les obres d'art del Museu de Lleida i rebutja qualsevol intent que es torni a repetir.

b. El ple suport i agraïment als responsables i treballadors del Museu de Lleida, per la seva professionalitat, malgrat que han patit la judicialització política del patrimoni i les afectacions que això ha tingut en la seva feina.

c. El ple suport a les institucions lleidatanes que formen part del Patronat i aquelles que tenen relació i col·laboren amb el museu.

d. El ple suport a totes les lleidatanes i lleidatans que han hagut de patir els efectes de l'aplicació del 155 i de la judicialització política del seu patrimoni i agraeix la defensa ciutadana per preservar aquest patrimoni.

e. La reprovació de qui fou ministre de Cultura Iñigo Méndez de Vigo, que va usurpar les funcions de conseller de Cultura durant l'aplicació de l'article 155.

f. La reprovació de les declaracions incendiaries del jutge responsable de l'espoli executat l'any 2017, Antonio Martín González, fetes a l'Heraldo de Aragón, afirmant que va patir per les obres i insinuant que els manifestants podrien calar foc al comboi que les va traslladar a Sixena.

2. El Parlament de Catalunya insta al Govern:

a. A donar ple suport a les institucions lleidatanes en la recuperació de l'art espoliat, i a defensar les obres que estan en risc de ser espoliades.

b. A fer valer la Llei de Patrimoni cultural Català i la Llei de Museus, a diferència del que va fer el Govern espanyol durant l'aplicació del 155.

3. El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a exigir a l'Estat:

a. La correcta conservació i seguretat de les obres al monestir de Sixena, mentre no son retornades al Museu de Lleida.

b. A exigir al Govern de l'Aragó que cessi en la judicialització del patrimoni amb connotacions polítiques.

c. A obrir una investigació per a revisar les condicions en les que es va produir el transport de les obres, així com la falta de compliment dels protocols de conservació preventiva de les obres que es troben actualment al monestir de Sixena.

d. A respectar els criteris museístics internacionals que marquen organitzacions com ICOM en assumptes d'aquest tipus.

Palau del Parlament, 12 de desembre de 2019

Anna Caula i Paretas, portaveu; Bernat Solé i Barril, portaveu adjunt; Jenn Díaz Ruiz, Gemma Espigares Tribó, Marta Vilalta i Torres, Francesc Viaplana Manresa, Montserrat Fornells i Solé, diputats, GP ERC

ESMENES PRESENTADES

Reg. 58108 / Admissió a tràmit: Mesa de la CC, 05.03.2020

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 58108)

Esmena 1
GP de Junts per Catalunya (1)
De modificació del punt 1.*a*

1.a. *El seu rebuig a les formes utilitzades l'11 de desembre de 2017 contra les obres d'art del Museu de Lleida en aplicació del 155 i rebutja qualsevol intent que es torni a repetir.*

Esmena 2
GP de Junts per Catalunya (2)
De modificació del punt 2.*a*

2.a. *A donar ple suport a les institucions lleidatanes en la defensa de la col·lecció i la recuperació de les obres d'art traslladades al Monestir de Sixena.*

Esmena 3
GP de Junts per Catalunya (3)
De modificació del punt 3.*a*

3.a. *La correcta conservació preventiva i de seguretat de les obres del Museu de Lleida mentre estiguin, de forma provisional, al Monestir de Sixena.*

Punt 2 | Debat i votació

Proposta de resolució sobre la defensa del Museu de Lleida i la unitat de la seva col·lecció

250-01104/12

PRESENTACIÓ: GP JXCAT

Reg. 54273 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 19.12.2019

A la Mesa del Parlament

Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Francesc Ten i Costa, portaveu a la Comissió de Cultura del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Josep Maria Forné i Febrer, diputat del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Marc Solsona i Aixalà, diputat del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Imma Gallardo Barceló, diputada del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Xavier Quinquillà Durich, diputat del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Montserrat Macià i Gou, diputada del Grup Parlamentari de Junts per Ca- talunya, Anna Geli i España, diputada del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució en defensa del museu de Lleida i la unitat de la seva col·lecció, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

El passat 11 de desembre de 2019, just dos anys després del setge i espoli que va viure el Museu de Lleida en el marc de l'aplicació de l'article 155, es va fer pública la sentència del jutjat de primera instància número 1 de Barbastre que obliga a tornar de forma immediata 111 obres d'art procedents de les parròquies de la Franja d'Aragó, històricament vinculades al Bisbat de Lleida i que gràcies a la iniciativa del Bisbe Messeguer a finals del segle XIX, van ser preservades passant a formar part de la col·lecció del Museu Diocesà i posteriorment del Museu de Lleida.

La sentència es basa en els acords firmats entre els dos bisbats el 2008 que reconeixien que la propietat dels béns en litigi era de les parròquies aragoneses, tot i que en molts casos corresponen a pobles deshabitats. També recull les resolucions de les diverses instàncies vaticanes i els preceptes del Dret Canònic que en alguns casos exigien el permís de la Santa Seu per a la transacció de les obres valuoses. El jutge no ha considerat els documents aportats per la diòcesi de Lleida sobre els rebuts i els acords entre el bisbe Messeguer i diversos rectors, per traslladar les obres des dels pobles fins al llavors Museu Diocesà Afirma que les obres estaven en dipòsit i ha obviat valorar criteris d'unitat museística, aplicats per a altres museus, o del rescat, restauració i conservació d'aquestes obres que s'haurien perdut sense l'aportació del bisbe Messeguer i el paper del museu que va ser creat per ell.

La resposta per part del Consorci del Museu de Lleida va ser immediata. La seva presidenta, la Consellera de Cultura, a instàncies del President de la Generalitat, va convocar per al mateix dia 11 de desembre una reunió urgent del Ple per refermar el compromís de totes les institucions que l'integren en

la preservació de la unitat museística, i per acordar la presentació d'un recurs a la sentència.

El Museu de Lleida: diocesà i comarcal és el resultat de la suma de diferents col·leccions. Una d'elles, la més important des del punt de vista artístic, procedeix de l'antiga i multisecular diòcesi de Lleida; una administració eclesiàstica reorganitzada arran la conquesta de Lleida el 1149, la base territorial de la qual s'assentà en els límits del Bisbat de Lleida en època visigòtica i que arribava més enllà del riu Alcanadre, endinsant-se, doncs, dins d'una part del territori actual d'Aragó i configurant l'anomenada Franja.

La dependència eclesiàstica del territori de la Franja envers Lleida al llarg dels segles és el que ha motivat i justifica les arrels culturals catalanes d'aquella, atès que els seus habitants (Ribagorça, Llitera, baix Cinca, etc.) han format part històricament de l'àmbit cultural i lingüístic, social i eclesiàstic català.

Les divisions administratives civils dels segles XIX i XX (províncies i CCAA respectivament) van comportar que les parròquies del Bisbat de Lleida quedessin repartides entre Catalunya i Aragó; a partir dels anys 50 del segle XX, l'episcopat aragonès i espanyol inicià una campanya, amb fortes motivacions ideològiques, per fer coincidir els límits eclesiàstics amb els civils: l'any 1956 es modifiquen els límits diocesans (l'arxiprestat de Berbegal passa a Osca i, entre d'altres, Mequinensa i Faió a Saragossa) i, finalment, el 1995, amb el decret «Ilerdensis et Barbastrensis de finum mutatione», 84 parròquies de la Franja quedaven segregades del Bisbat de Lleida per passar a formar part del nou Bisbat de Barbastre-Montsó. La conseqüència col·lateral d'aquella decisió fou la reclamació immediata dels béns artístics que procedien d'aquelles parròquies que formaven, des de feia anys, part del Museu Diocesà de Lleida.

Un Museu Diocesà que havia estat fundat 100 anys abans, el 1893, pel bisbe Josep Messeguer amb dos objectius legítims clars: evitar l'espoli dels béns litúrgics en desús que romanien a les golfes i sagristies de les parròquies de tota la seva diòcesi i utilitzar-lo com a recurs pedagògic per als seminaristes. Josep Messeguer obeïa, així, les consignes de Lleó XIII que demanava als seus bisbes de protegir el patrimoni litúrgic de les xarxes d'antiquaris. El Prelat, format intel·lectualment, va documentar profusament i legal la procedència i les formes d'ingrés al Museu dels béns artístics, unes formes que es concretaven en donacions, adquisicions i permutes.

Des de l'inici el Museu Diocesà, que el 1997 es va refundar en el Museu de Lleida: diocesà i comarcal, va ser objecte de bones pràctiques museològiques. La documentació, la conservació, la restauració, l'acreixement de la col·lecció i la seva difusió han estat objectius fonamentals de tots els professionals que, des del seu inici, el 1893, i fins avui, han tingut cura de la col·lecció, convertint-lo en un valuós patrimoni que narra la història artística de la diòcesi. I n únicament això: avui la col·lecció diocesana, en la seva integritat, conforma el testimoni material de la memòria històrica de l'antic Bisbat de Lleida. Precisament per la rellevància i significació d'aquests valors culturals, la col·lecció es va incloure dins el Catàleg de Patrimoni Cultural Català d'acord amb la Llei 9/1993, del Patrimoni Cultural Català.

La reclamació aragonesa en base a la procedència d'obres de les parròquies segregades ha tingut nombrosos capítols tant dins la jurisdicció eclesiàstica com en la civil. En un d'aquests episodis, el Parlament de Catalunya, concre-

tament el 19 de maig de 2006, aprovà per unanimitat una moció per la qual s'instava al Govern a mantenir la inscripció dins el Catàleg de Patrimoni Cultural, a reconèixer la unitat de la col·lecció i a assumir les obligacions que d'aquesta unitat se'n deriven.

El darrer capítol del litigi, incardinat dins la justícia ordinària aragonesa, ha desembocat en la sentència que obliga a lliurar al Bisbat de Barbastre-Montsó, un centenar i escaig d'obres, ignorant i menyspreant tant el valor patrimonial que implica la unitat de la col·lecció com els preceptes museològics internacionals relatius a la unitat, i menystenint la possessió pacífica, pública i ininterrompuda.

Així doncs, el Museu de Lleida, un equipament cultural declarat d'interès nacional, segueix sent el centre d'un conflicte d'arrel manifestament política basat en el greuge i que té com únic objectiu la disgregació de la col·lecció, menystenint els vincles històrics entre Catalunya i la Franja. Lluny d'obrir vies de diàleg que facilitin una solució acordada, el conflicte està plenament judicialitzat i continua obrint nous fronts. Recentment, el jutjat d'instrucció número 3 d'Osca ha obert judici oral contra els exconsellers de Cultura de la Generalitat, Santi Vila y Lluís Puig, per un delicte de desobediència que els pot comportar penes d'inhabilitació i multes superiors als cent mil euros.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

1. El Parlament de Catalunya manifesta:

a. Les col·leccions del Museu de Lleida estan formades de forma legal i legítima i són exemple de bones pràctiques museològiques en matèria de conservació de patrimoni en l'àmbit de l'Església catalana a finals del segle XIX.

b. El rebuig a la judicialització del conflicte i a l'ús de l'art i el patrimoni com eines de confrontació entre persones i territoris.

c. El suport al Museu de Lleida des del compromís en la defensa de la unitat de la seva col·lecció, testimoni material d'un territori secularment unit per l'antic Bisbat de Lleida.

d. El suport als exconsellers Santi Vila i Lluís Puig, que van vetllar per la unitat de les col·leccions dels museus catalans, donant compliment al marc legal català en matèria de museus i protecció del patrimoni.

e. El reconeixement a la professionalitat i dedicació dels responsables i treballadors del Museu de Lleida en la preservació, recerca i difusió del nostre patrimoni.

f. La preservació del Museu de Lleida com un espai de concòrdia que posa en valor els vincles i la història comuna entre Catalunya, la Franja i l'Aragó.

2. El Parlament de Catalunya insta al Govern:

a. A preservar la unitat de la col·lecció del Museu de Lleida i la resta de museus catalans, en aplicació de la legislació catalana en matèria museística i patrimonial.

b. A emprendre totes les accions legals en el marc del Consorci del Museu de Lleida, per defensar la unitat de la seva col·lecció.

Palau del Parlament, 16 de desembre de 2019

Eduard Pujol i Bonell, portaveu; Francesc Ten i Costa, portaveu a la CC; Josep Maria Forné i Febrer, Marc Solsona i Aixalà, Imma Gallardo Barceló, Xavier Quinquillà Durich, Montserrat Macià i Gou, Anna Geli i España, diputats, GP JxCat

Punt 3 | Debat i votació

Proposta de resolució sobre el litigi entre Aragó i Catalunya per les obres d'art

250-01117/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 54681 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.01.2020

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Rafel Bruguera Batalla, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el litigi entre Aragó i Catalunya per les obres d'art, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

Són tres els contenciosos existents entre Catalunya i Aragó que afecten les peces i col·leccions d'art sacre, els dos darrers relacionats amb el monestir de Sixena:

1. Les 113 peces del Museu Diocesà de Lleida (avui Museu de Lleida Diocesà i Comarcal) que procedeixen de les 111 parròquies de la Franja que al crear el bisbat de Barbastre-Montsó varen passar a aquest els anys 90 del segle passat. Una qüestió privada, entre bisbats i, per tant, de dret canònic, s'ha convertit en un contenciós civil.

2. Les pintures murals del monestir de Sixena, exposades al MNAC, molt malmeses durant la Guerra Civil per un incendi provocat per incontrolats, que la Generalitat trasllada a Barcelona el 1936 i restaura al llarg dels anys quaranta.

3. Les 97 peces del convent de Sixena, dipositades a Catalunya des de 1970, concretament al MNAC i el Museu de Lleida i venudes per les monges de Sixena al llarg dels anys 80-90 en tres fases (44 peces el 1983, 12 peces el 1992 i 41 peces el 1994).

Aquests contenciosos difícilment en resoldran per la via judicial. S'han de resoldre des de la política a partir d'aspectes tècnics, jurídics i museístics. Els museus es formen de manera natural amb adquisicions legítimes, com les que va fer el bisbe Messeguer i, per tant, el principi de procedència és inacceptable ja que, de no ser així, es qüestionaria l'existència mateixa de la immensa majoria de museus d'arreu.

El principi tècnic d'unitat de col·lecció, en canvi, sí que ha de ser un element clau per trobar una solució a aquests conflictes. Les peces i col·leccions formen part d'una història compartida entre les parròquies d'un costat i l'altre.,

La via del pacte i de l'acord són l'única via possible per resoldre aquests litigis, partint de la consideració que tots els béns afectats formen part del patrimoni compartit entre Catalunya i l'Aragó, per la qual cosa caldrà establir fórmules jurídiques i tècniques de cogestió, sota la fórmula «una col·lecció, dues comunitats» i amb propostes d'itineràncies i rotacions dels fons en els museus d'ambdues comunitats.

Només amb aquests paràmetres, polítics i no judicials, es podran abordar els tres contenciosos oberts.

Altrament, informes professionals i tècnics prou solvents reivindiquen la necessitat de preservar la coherència de les col·leccions museístiques, formades regularment i de forma natural per adquisicions legítimes de diversos orígens, evitant el qüestionament de la institució museu i la dispersió dels seus fons per raó de procedència; proposen solucions alternatives tècnicament vàlides i patrimonialment eficients, com rèpliques físiques o virtuals (mapping) com s'ha fet, amb gran èxit, a Boí o Altamira; demanen el reconeixement de les accions de salvament dutes a terme per la Generalitat republicana durant la Guerra Civil, que van permetre salvar bona part del patrimoni religiós que estava sent destruït per incontrolats, i que ara es posen en dubte.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que els litigis judicials en curs, tant pel que fa a les obres del monestir de Sixena com les provinents de les parròquies del bisbat de Barbastre-Montsó, no resoldran el fons del debat generat.

2. Manifesta el seu suport a les accions i recursos jurídics que emprengui el govern de la Generalitat per tal de defensar la legitimitat de les adquisicions del Museu de Lleida i preservar la unitat i integritat de la col·lecció del museu d'acord amb l'Estatut, la Llei de Museus i la Llei de Patrimoni Cultural Català.

3. Comparteix i dóna suport als raonaments científics, tècnics i jurídics exposats per la Generalitat en els litigis.

4. Insta el Govern de la Generalitat a iniciar un procés de diàleg amb el Govern d'Aragó encaminat a teixir un acord polític ample i flexible, amb una comunitat amb la que tenim tants lligams històrics, per a la gestió compartida d'aquest patrimoni.

Palau del Parlament, 19 de desembre de 2019

Eva Granados Galiano, portaveu; Rafel Bruguera Batalla, diputat, GP PSC-Units

Punt 4 | Debat i votació

Proposta de resolució sobre la defensa de la unitat, la conservació i la gestió de la col·lecció d'art sacre del Museu de Lleida

250-01137/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 55005 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.01.2020

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Concepción Abellán Carretero, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la defensa de la unitat, la conservació i la gestió de la col·lecció d'art sacre del Museu de Lleida, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

El patrimoni cultural i històric té un valor intangible i fonamental. És eina de vital importància com a vehicle per la construcció d'identitats locals i pel reforç de mecanismes de pertinença. Al mateix temps, però, és vestigi de lligams culturals, socials i econòmics entre comunitats i territoris i testimoni de la seva supervivència al llarg del temps.

La condició de patrimoni cultural no és excloent. Una mateixa obra pot formar part de diversos patrimonis culturals diferenciats i la seva pertinença no dependrà en cap cas d'allí on estigui, ni tan sols de qui en sigui propietari o tenidor. En conseqüència, posseir un determinat patrimoni implica drets i deures: el dret que s'integri dins del propi relat i el deure de protegir-lo, estudiar-lo i donar-lo a conèixer. Drets i deures que no es veuen limitats pel fet de gaudir o no de la possessió i, tampoc, de trobar-se ubicat en un o altre territori.

En aquest sentit, les peces de la col·lecció d'art sacre de les antigues parròquies del bisbat de Lleida, avui inscrites dins del territori aragonès, formen part de l'herència de la Corona d'Aragó i, per tant, segueixen sent patrimoni cultural tan de -Catalunya com de l'Aragó. Fa més d'un segle fou reunida a través de compres i donacions per part del bisbe Messeguer, promotor del Museu Diocesà de Lleida, gràcies al quals ens han arribat fins al dia d'avui. Per això, correspon que aquest patrimoni sigui gestionat com a element vertebrador dels llaços comuns entre dues comunitats veïnes, germanes i profundament relacionades, com són l'aragonesa i la catalana; i, en cap cas, com a instrument de confrontació ni menyspreu dels valors de la convivència i del bastiment d'un discurs comú.

Davant d'això, els principis de permanència, integritat i protecció de les col·leccions museístiques, s'han de conjugar amb un tractament que les faci bé útil, identificable i compartit. Gestió d'un patrimoni que ha de partir d'un equipament cultural compartit i òptimament condicionat que assoleixi el repte que ambdues comunitats en mantinguin un sentiment de pertinença, o bé, sense que es perdi el sentit de col·lecció unitària ni la supervisió museogràfica, es

desenvolupi un altre model del gestió compartida entre Catalunya i Aragó que, si s'escau, pugui consistir en exposicions itinerants o consecutives.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Manifestar la conveniència que la discussió sobre la titularitat de les col·leccions es sostregui de la lluita judicial i es porti al terreny patrimonial, tècnic i museològic.

2. Declarar que les obres d'art sacre provinents de les parròquies segregades que havien format part del Bisbat de Lleida fins el 1995-1997, adquirides i integrades de forma lícita i legítima a la col·lecció lleidatana, han de ser salvaguardades en la seva unitat i integritat.

3. Promoure i emparar una mesa de diàleg tècnic amb la participació de les autoritats culturals i museístiques de l'Aragó i de Catalunya perquè les obres puguin ser gestionades de forma compartida, sempre d'acord amb criteris museològics que en garanteixin la unitat, la conservació, l'estudi i l'ampli coneixement per part de tota la ciutadana.

Palau del Parlament, 23 de desembre de 2019

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; Concepción Abellán Carretero, diputada, GP CatECP

Punt 5 | Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades

Proposta de resolució sobre el Conservatori de Música Isaac Albéniz, de Girona

250-01001/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 48082 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.10.2019

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Rafel Bruguera Batalla, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el Conservatori de Música Isaac Albéniz, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

El Conservatori de Música Isaac Albéniz de la Diputació de Girona és l'únic centre de les comarques gironines especialitzat en formació musical professional i de grau superior.

La precarietat laboral de bona part del seu professorat és inqüestionable, com també que la Generalitat de Catalunya ha retallat 1 milió d'euros la seva aportació al Conservatori gironí.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Adoptar les mesures per garantir que el Conservatori de Música Isaac Albéniz de Girona pugui desenvolupar la seva funció com a institució de formació musical amb la màxima qualitat.

2. Revertir urgentment la decisió de retallar 1 milió d'euros de l'exercici pressupostari de 2019 i, d'aquesta manera, poder adequar i millorar les instal·lacions i millorar la contractació precària de part del professorat.

Palau del Parlament, 8 d'octubre de 2019

Eva Granados Galiano, portaveu; Rafel Bruguera Batalla, diputat, GP PSC-Units

ESMENES PRESENTADES

Reg. 52285 / Admissió a tràmit: Mesa de la CC, 29.11.2019

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 52285)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació

2. *Continuar mantenint les aportacions que s'atorguen, des del Departament d'Educació per al sostenimient del funcionament del Conservatori de Música Isaac Albéniz de Girona.*

Punt 6 | Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades

Proposta de resolució sobre l'anul·lació de les retallades pressupostàries en l'àmbit cultural

250-01033/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 51135 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 19.11.2019

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz, Héctor Amelló Montiu, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para revertir los recortes presupuestarios en el ámbito cultural, para que sea sustanciada ante la Comissió de Cultura, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

El pasado 6 de agosto de 2019 el Departamento de Vicepresidencia y de Economía y Hacienda publicaba en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 7933 la Orden VEH/165/2019, de 1 de agosto, sobre operaciones contables de cierre del ejercicio presupuestario de 2019. En ella se establece que las entidades del sector público de la Generalidad de Cataluña donde la Generalidad participa de forma mayoritaria o las que están adscritas a la Generalidad de Cataluña y que suministran información contable a la Intervención General deben realizar un ajuste presupuestario de un importe aproximado de un 6% de su presupuesto.

El Departament de Cultura se ha visto afectado por estos recortes presupuestarios que repercurten directamente en los centros culturales como son entre otros el Museu Nacional d'Art de Catalunya, el Teatre Nacional de Catalunya, el Museu d'Arqueologia de Catalunya, i el Museu d'Història de Catalunya, la Biblioteca Nacional de Catalunya, el Museu Nacional de la Ciència i de la Tècnica de Terrassa, Museu d'Art de Girona i l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural, dónde dichas afectaciones se traducen en suspender o posponer exposiciones, reducciones drásticas del programa de actividades, y paralización de inversiones y de planes de expansión.

Con estos recortes se corre el riesgo de precipitar al sector cultural a un estado de precariedad cuando ni tan siquiera se ha logrado aún recuperar la inversión que disponía el Departament de Cultura en los años previos a la crisis, y que actualmente no llega a alcanzar el 0,8% del presupuesto de la Generalitat.

Estos nuevos recortes han sido acogidos con preocupación por los representantes de diferentes entidades culturales como asociaciones de museólogos, profesionales de gestión cultural, conservadores, restauradores o como los críticos de arte de Cataluña que han presentado un comunicado público mostrando «su disconformidad y preocupación», advirtiendo sobre el peligro de desmantelamiento de los principales equipamientos culturales de la comunidad autónoma. Es obligación del Govern de la Generalitat y las propias Administraciones Públicas velar y mostrar una sensibilidad especial por la cul-

tura y el patrimonio como ejes principales del desarrollo de nuestra Comunidad Autónoma.

Desde Ciudadanos reclamamos la centralidad de la cultura en las políticas públicas al ser un eje estratégico y vertebrador de la sociedad que merece una protección y compromiso real, y no conformarnos con las promesas vacías y las frases hechas realizadas continuamente por los gobiernos nacionalistas durante esta última década en Cataluña y que han significado uno de los momentos más díficiles para el conjunto del sector cultural, incluido el sector empresarial e industrial.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Revertir con carácter de urgente el recorte presupuestario anunciado en la Orden VEH/165/2019, de 1 de agosto, sobre operaciones contables de cierre del ejercicio presupuestario de 2019 por un importe aproximado del 6% sobre las entidades culturales del sector público de la Generalidad de Cataluña donde el Govern de la Generalitat participa de forma mayoritaria o las que están adscritas al propio Departament de Cultura.

2. Adquirir el compromiso de que en dos ejercicios presupuestarios el Departament de Cultura alcanzará un porcentaje del 2% en el presupuesto de la Generalitat de Cataluña.

Palacio del Parlamento, 28 de octubre de 2019

Lorena Roldán Suárez, portavoz; Héctor Amelló Montiu, diputado, GP Cs

ESMENES PRESENTADES

Reg. 55453 / Admissió a tràmit: Mesa de la CC, 31.01.2020

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 55453)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació, de refosa dels punts 1 i 2

Adquirir un compromís amb el finançament de la cultura per establir increments progressius en els pressupostos de la Generalitat que acostin la despesa pública en aquesta matèria a la dels principals països de l'entorn de Catalunya, i així poder recuperar la despesa.

Punt 7 | Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades

Proposta de resolució sobre l'ús de referències històriques correctes per la Generalitat

250-01041/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 51589 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 26.11.2019

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz del Grupo Parlamentario de Ciutadans, Martín Eusebio Barra López diputado del Grupo Parlamentario de Ciutadans, Héctor Amelló Montiu, diputado del Grupo Parlamentario de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre el uso de referencias históricas correctas por parte de la Generalitat de Cataluña para que sea sustanciada ante la Comissió de Cultura, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

D. Joan de Sans i de Barutell, doctorado en la Universidad de Cervera, académico de la Real Academia de la Historia y de las Reales Academias de Bellas Letras y de Ciencias Naturales de Barcelona, leía el 17 de Julio de 1812, ante la Real Academia de la Historia su *Memoria sobre el Incierto Origen de las Barras de Aragón* que comienza así: «*Desaparecieron ya felizmente los siglos de ignorancia, y de preocupación, en los que forjar cuentos para engrandecer el origen o acciones heroicas de una nación o de una familia poderosa era reputado por un verdadero mérito. El impostor, el supersticioso, el fanático podían entonces fingir y delirar con la seguridad de que corriendo de pluma en pluma se perpetuarían sus delirios y ficciones hasta usurparse el derecho de verdades históricas».*

También decía «Sabemos que la verdad es imprescindible y que ella sola es digna de nuestro homenaje, y no los hechos inverosímiles ni las glorias, si merecen ese nombre, fundadas en ridículas patrañas».

Conocedor que en siglos anteriores se habían formulado versiones sin fundamento sobre el origen de las citadas barras, también añade: *«creo me será lícito discurrir en el asunto, y que mis compatriotas ilustrados, lejos de disgustarse conmigo, me darán las gracias por haber purgado de tal fábula la historia de nuestro país, que no necesita de falsas glorias para quedar al nivel de los más ilustres».*

Lamentablemente, dos siglos después sus previsiones no se han cumplido y siguen existiendo formuladores de patrañas, creadores de fábulas inverosímiles y de glorias inexistentes, que además pueden gozar del gran poder de diseminación indiscriminada que proporcionan las redes sociales para trasmitir sus quiméricas formulaciones.

Resulta especialmente lamentable que, de forma intencional o por torpeza, algunas de estas fabulaciones sean trasmitidas por organismos oficiales, instituciones de prestigio o medios de comunicación públicos.

Por ejemplo, el pasado 5 de octubre, el Arxiu Nacional de Catalunya, dependiente del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, emitía un tweet con motivo del 700 aniversario del nacimiento de Pedro el Ceremonioso (también apodado *el del Punyalet)* y se refería a él como «Pere III de Catalunya-Aragó».

La auténtica realidad histórica es que Pedro el Ceremonioso nunca ostentó ningún título de Cataluña. Fue nombrado Rey de Aragón (el cuarto de su nombre), Rey de Valencia (el segundo de su nombre) y posteriormente Rey de Mallorca (el primero de su nombre). Así mismo, entre muchos otros títulos (Duque de Atenas, Conde de Ampurias, etc. etc.), también era Conde de Barcelona (el tercero de su nombre).

Llamarlo Pere III de Catalunya-Aragón es históricamente falso y totalmente injusto con un personaje fundamental en la historia de la Corona de Aragón. Que esta denominación la utilice un organismo oficial que además tiene la condición de «archivo histórico» es especialmente grave.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Insta al Govern a que la Generalitat de Catalunya y todos sus entes dependientes utilicen siempre referencias históricas contrastadas en todas sus comunicaciones e informaciones, y no den pábulo a pseudohistorias creadas al margen de la ciencia histórica más prestigiosa.

Palacio del Parlamento, 28 de octubre de 2019

Lorena Roldán Suárez, portavoz; Martín Eusebio Barra López, Héctor Amelló Montiu, diputados, GP Cs

ESMENES PRESENTADES

Reg. 55434 / Admissió a tràmit: Mesa de la CC, 31.01.2020

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 55434)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

~~De supressió~~

1. Insta al Govern a que la Generalitat de Catalunya i tots els seus ens que en depenen, utilitzin sempre referències històriques contrastades en totes les seves comunicacions i informacions~~, i no donin pàvul a pseudohistòries creades al marge de la ciència històrica més prestigiosa~~.

Punt 8 | Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades

Proposta de resolució sobre la preservació i la catalogació dels fons audiovisuals

250-01059/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 52204 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 26.11.2019

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Marta Ribas Frías, portaveu adjunta del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la preservació i catalogació dels fons audiovisuals, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

El patrimoni audiovisual és un senyal d'identitat cultural. La nostra memòria queda reflectida en enregistraments, imatges i sons que guardem i volem conservar. Gran part d'aquest material té un valor històric, cultural, educatiu, informatiu i recreatiu que mereix de bones polítiques de preservació, conservació i difusió.

La UNESCO, amb motiu del Dia Internacional del patrimoni audiovisual, ens convida a recordar que «Els arxius audiovisuals són una pedra angular de la memòria del món, amb enregistraments que permeten a les generacions futures recordar i contextualitzar la nostra història, cultura i humanitat compartida durant més d'un segle. Promogui una major comprensió del paper únic dels arxius audiovisuals i la necessitat que sigui salvaguardada, preservada i protegida com a part del nostre patrimoni mundial.»

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1) Promoure una iniciativa de recull i catalogació de la memòria audiovisual de Catalunya, que tingui en compte la creació d'un arxiu històric de l'audiovisual de Catalunya, a partir dels arxius de les televisions locals i de l'arxiu, ja gairebé totalment digitalitzat, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

2) Preservar els fons patrimonials audiovisuals públics, en qualsevol suport, pel corresponent organisme públic dipositari o titular del mateix, els quals no podran ser alienats ni subrogats a privats.

Palau del Parlament, 21 de novembre de 2019

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; Marta Ribas Frías, portaveu adjunta, GP CatECP

ESMENES PRESENTADES

Reg. 55437 / Admissió a tràmit: Mesa de la CC, 31.01.2020

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 55437)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació i addició en el punt 2

Continuar preservant els fons patrimonials audiovisuals públics, en qualsevol suport, pel corresponent organisme públic dipositari o titular del mateix, els quals no podran ser alienats ni subrogats a privats*, aprofundint i millorant el model descentralitzat que tenim a Catalunya i establint nous mecanismes de coordinació i difusió*.

Punt 9 | Debat i votació

Proposta de resolució sobre el patrimoni artístic modernista de Lloret de Mar

250-01112/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 54596 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.01.2020

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Concepción Abellán Carretero, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el patrimoni artístic modernista de Lloret de Mar, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

Lloret de Mar compta amb un patrimoni modernista fruit de l'impuls de Nicolau Font, que va finançar la rehabilitació del Sant Pere del Bosc, antic monestir, i va aixecar un seguit de monuments a les finques que adquireix. Aquestes obres tenen l'autoria de l'arquitecte Josep Puig i Cadafalch, qui va contractar altres artistes com el pintor Enric Montserdà, els escultors Eusebi Arnau i Antoni Pujol, o la poeta Dolors Montserdà.

A més, aquest patrimoni ja rehabilitat, forma part de la història moderna de Catalunya per haver estat refugi de l'escriptor Jacint Verdaguer quan aquest va ser perseguit per les altes jerarquies pel seu posicionament a favor de les persones més desfavorides a causa de la industrialització, fets que documenta al recull d'articles En defensa pròpia. Nicolau Font va homenatjar-lo amb el monument que culmina aquesta ruta pel patrimoni que va impulsar.

Del conjunt patrimonial modernista de Lloret de Mar, cal afegir les arts sumptuàries que envolten un projecte de tal magnitud: dibuixos, dalmàtiques, casulles i capes i el magnífic penó de Sant Pere i Sant Jordi, que es considera la senyera més bella que hi ha al país.

Aquest conjunt d'obres d'art del modernisme, preserven els postulats de retorn a les fonts medievals i la sublimació per la natura. Estem davant d'un grup d'obres d'art pensades per al lloc on són i col·locades estratègicament tal com feien a l'edat mitjana. Cal destacar: la primera creu de terme, la segona creu de terme, el pedró o capella, les casetes de l'Àngel, l'Àngel (un dels rellotges de sol més grans d'Europa), entre d'altres. El conjunt artístic va ser fet al taller de Federico Bechini, el taller d'estàtues més famós de Barcelona.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Convertir la ruta monumental modernista de Lloret de Mar en una Ruta Patrimonial Verdagueriana d'Interès Nacional.

2. Adoptar les mesures oportunes a nivell pressupostari i de protecció patrimonial per garantir la cura i protecció del conjunt artístic monumental modernista de Lloret de Mar, així com del seu entorn natural, que formen part d'un tot monumental.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2019

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; Concepción Abellán Carretero, diputada, GP CatECP